

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

La droga del doble joc

La història. Tampa Bay, Florida, 1985. Robert Mázur, agent de la DEA, s'infiltra dins el cartel de la droga de Pablo Escobar, fent-se passar per important blanquejador de diners, amb l'ajut de Kathy Ertz, altra agent governamental, es colen a la gola del llop.

La pel·lícula. Els films sobre el submón dels narcos llatinoamericans fan cua a les cartel·leres. *Infiltrado* és l'estrena recentíssima. Es tracta d'un thriller històric basat en fets reals i protagonitzat per Robert Mázur, madur policia de dues que gairebé hi deixa la pell. La novel·la *The infiltrator* que va escriure, és la base argumental del film dirigit pel

jectiu a bastir justifica els mitjans, avisava Maquiavel. Mentrestant, la violència física del thriller hipermodern es dilueix en el toc versemblant del real. Com passa en els darrers temps, les pel·lis no s'acaben mai. *Infiltrados* tampoc. Un dels al·licients, però, d'aquesta producció atípica radica en el repartiment: actors i actrius veterans amb altres no tant, in-

tèrprets ianquis junt a espanyols i anglesos, Jason Isaacs, Olympia Dukakis; Simón Andreu, Elena Anaya, Diane Kruger, John Leguizano i el camaleònic Bryan Cranston. Una exuberant i polifònica Torre de Babel, que el doblatge malmet.

El tema. Compte amb els amics: sovint només

Infiltrado

Director:
Brad Furman.
Intèrprets:
Bryan Cranston,
Diane Kruger,
John Leguizano,
Amy Ryan,
Simon Andreu,
Elena Anaya,
Juliet Aubrey.
EUA, 2016. 127'.
JCA Alpicat.

gens acomplexat Brad Furman (Pennsylvania, 1978), que recrea amb rigor i sabor l'estètica anys 80 als USA, quan l'actor Ronald Reagan disfressat de president, preparava el terreny per a Donald Trump. A banda d'infiltrar l'espectador en els perillosos negocis dels senyors de la droga, la pel·lícula té temps per mostrar els dilemes morals i familiars d'un personatge que basa la seva acció policial en la premissa, *No actuar, no mentir*. ¿I com es menja això quan estàs traïent els suposats amics? L'ob-

són conveniències.

La imatge. El bigarrat conjunt de convidats a la cerimònia de la boda, els nuvis a punt del sí, vull, i la irrupció vandàlica de la policia per terra, mar i aire.

La frase. "Es mejor caminar, antes que correr", manifesta el capo dels narcotraficants colombians. Per tant, ¿a què ve tan córrer per convocar una altre referèndum secessionista, president Puigdemont?

La recomanació. Interessats en thrillers de violència amb perfil baix, i estudiosos de l'art de la simulació.